

مالی یار

هاشم سهراب

«مالی یار» کتیبیکی گرنگی «سهراب سپهری» یه، «توانا ئەمین» له فارسییهوه کردوویه تی به کوردی و له پهراویزی ههر لاپه‌په‌کدا ناوی ئەو شار و شارۆچکه و دی و گۆل و بالنده، یان ئەو که سایه‌تیبانه‌ی روونکردووه‌ته‌وه که له ژباننامه و شیعره‌کانی «سهراب» دا هاتوون، یان ناماژەیان بۆ کراوه.

سهراب له‌م کتیبه‌دا که کۆمه‌لێک تیکستی شیعیی له‌خۆگرتووه، له قۆناغه‌کانی ژبانی ده‌دویت، له ده‌ورانی مندالییه‌وه تا ئەو کاته‌ی له کۆلیژی هونه‌ره جوانه‌کانی تاران وهرده‌گیریت، له‌م خۆتندنه‌وه‌یه‌دا هه‌ول ده‌ده‌م به‌شیک له‌ ویتستگه‌کانی ژبانی سهراب بخه‌مه‌ روو، پاشان به‌پیتی توانایی له‌ فۆرم و ستایل و ئەتمۆسفیری شیعره‌کانی بدویم.

سهراب سپهری «۱۹۲۸- ۱۹۸۰» له شاری «قوم» له‌ دایک بووه، به‌لام خۆی به‌ خه‌لکی «کاشان» ده‌زانیت، ئەو کاته‌ی دایکی سهرابی ده‌بیت کاتژمێر ۱۲ ی نیوه‌پۆیه و گوتی له‌ ده‌نگی بانگ ده‌بیت. پاشان له‌ قوم زۆر نامیننه‌وه و

ده‌پۆن بۆ شاره‌کانی «گۆلپایگان» و «خوانسار»، دواتریش بۆ زیتدی باووباپیریان، وهرگیتی کوردی له‌ باره‌ی شاره‌کانه‌وه زانیاری زیاتر ده‌خاته‌روو، «کاشان» ده‌که‌وتیه باشووری پارێزگای ئەسفه‌هانه‌وه، «قوم» شارێکه ۱۲۵ کم له‌ باشووری تاران‌ه‌وه دووره، لای ئێرانییه‌کان به‌ تاییه‌تی شیعه‌کانی پیروزییه‌کی تاییه‌تی هه‌یه و وه‌ک پایته‌ختی فه‌ره‌هنگی ئایینی ناوی ده‌به‌ن. «گۆلپایگان» شارێکی پارێزگای ئەسفه‌هانه و که‌وتووه‌ته باکووری رۆژئاوای ئەم پارێزگایه‌وه، «خوانسار» شارێکه سه‌ر به‌ پارێزگای ئەسفه‌هانه و هه‌م شارێکی میژووویه هه‌م به‌ زه‌وی کشتوکالی به‌ناوبانگه، کیتلگه‌ی گه‌نم و جو و دانه‌وێله و بیستانی گه‌وره و باغی میوه‌ی تێدایه، سهراب له‌ ده‌ورانی مندالی ده‌دویت، که به‌ ترس و سه‌رسامی گه‌مارۆ درابوو، له‌نیو بازاژینی خاوین و چیرۆکه‌ ترسناکه‌کاندا، له‌گه‌ل مام و پووره‌کانیدا له‌ خانوویه‌کدا به‌یه‌که‌وه ده‌ژیان، خانوویه‌کی گه‌وره باخچکی هه‌بوو هه‌موو جوهره‌ دره‌ختیکی تێدابوو، دواتر له‌ دنیای شیعیی و

شیوه‌کاری دهرده‌که‌ویت، ئەم باخه گه‌وره‌یه سه‌ره‌تای ناشنابوونی سوهرابه به دنیای دارودره‌خت و گۆل و گیا و تیکه‌ل بوونی به سروشت، له‌و باخه‌دا زه‌ویان ده‌کیلا و داریان موتوربه ده‌کرد، هه‌ر له‌و ماله‌دا باوکی و مامه‌کانی خشتیان ده‌پری و گلکاری و قالب‌سازییان ده‌کرد و مه‌کینه‌ی دوورمان و پاسکیلیان چاک ده‌کرده‌وه و تاریان دروست ده‌کرد، خو‌یان له‌ وینه‌گرتندا تاقی ده‌کرده‌وه و تابلویان له‌ گۆل و گیادا دروست ده‌کرد، گواره و قوچه‌ش له‌ گویتچه‌ماسی. له‌ ژباننامه‌ی سوهرابدا که‌شی ئەم مالا و باخه گه‌وره‌یه له‌ رووی جوانی و کار و پیشه و پتوه‌ندی خانه‌واده‌یی‌وه، چه‌شنی نوڤلتی‌تیک ده‌خریته‌پوو، هه‌ول ده‌ده‌م له‌م خویندنه‌وه‌یه‌دا له‌ ژبانی سوهرابدا ویستگه‌ شیعری و نیگارکیشییه‌کان ده‌ستنیشان بکه‌م. باوکی سوهراب ته‌له‌گرافچی بووه، له‌ دیزاینیشدا ده‌سه‌رنگین بووه، ده‌ست و خه‌تیک‌ی جوانی هه‌بووه و جار‌جاریش سازی ژه‌نیوه، باوکی هانی داوه‌ حه‌ز به‌ نیگارکیشی بکات و فییری ئەلف‌ویتی ته‌له‌گرافیشی کردووه، سوهراب فه‌رش‌ی چنیوه و بایه‌خی به‌ بیناسازی داوه و سالی ۱۹۴۰ ماتۆر‌سکیلی مامه‌ گه‌وره‌که‌ی دزیوه و ماوه‌یه‌ک پتی سووراوه‌ته‌وه، له‌ ده‌ورانی مندالییدا به‌ ته‌لانی باخ و ره‌زی خه‌لکیدا بو‌هه‌نار و هه‌نجیر دزین هه‌ل‌ناوه، یان له‌ ده‌شتی «سه‌فی ناوا» له‌گه‌ل براده‌ره‌کانی له‌ سه‌رسنگ ده‌خشان، تا بتوانن له‌ بیستانی خه‌یار و کاله‌ک نزیک بکه‌ونه‌وه. مالی سوهراب به

ته‌نیش‌ت بیابانه‌وه بووه و باوکی و مامه‌کانی راوچی بوون، له‌گه‌لیان ده‌چیت بو‌راو و مامه‌ بچوکه‌که‌ی فییری تفه‌نگ ته‌قاندنی ده‌کات و یه‌که‌م بالنده‌ که‌ راوی ده‌کات «که‌نده‌سه‌مه» یه‌ک بووه [مه‌لیکی جوانی ره‌نگاوپه‌رنگه، ده‌نوکی درپژ و خواره، وه‌رگیتی کوردی]، به‌لام راو دل‌خو‌شی ناکات، که‌چی له‌ پتگه‌ی راو‌کرده‌وه زۆرتر تیکه‌ل به‌ خودی سروشت ده‌بیت و ئۆرگانیسه‌کان به‌ پرونی ده‌بینیت و ده‌ست به‌ تویتکی داردا ده‌هینیت و به‌ ئاوی خاوین و په‌وان ده‌موچاوی ده‌شوات و نیگای هه‌له‌هاتن و ئاوابوونی خو‌ر ده‌کات و جه‌سته‌ی ده‌داته به‌ریا و سالانیکی زۆریش نویتژ ده‌کات [من سالانیکی زۆر نیماندار بووم، بی ئەوه‌ی خودایه‌ک شک به‌رم] باپیری ماینیتیکی سپی و جوانی هه‌بوو به‌ به‌هیزی و یاخیبوونه‌که‌ی «سوهراب» یان پتی ده‌ترساند، ده‌لی جا من له‌ زۆر شتان ترسام، له‌ به‌رپوه‌به‌ری قوتابخانه، نزیک‌بوونه‌وه‌ی کاتی نویتژ، به‌ ژنی ناشیرینی شه‌مه، کۆلاره‌که‌م له‌ کتیبه‌کانم خو‌شتر ده‌ویست، زیکه‌ زیکی زیکه‌که‌م پتی خو‌شتر بوو له‌ ئامۆژگاری مامۆستا، له‌ پۆلی یه‌کی سه‌ره‌تایی وینه‌ی کیشاوه، له‌ هه‌ژده‌ سالییدا هه‌ستی کردووه هیش‌تا منداله، له‌ ده‌ سالییدا دپره‌ شیعریکی نووسیوه، له‌ پشوو‌ی هاویندا، له‌ کارگه‌ی رستن و چینی شاری کاشان کاری کردووه، پاشان بووه‌ته فه‌رمانبه‌ری قه‌لاجۆکردنی کولله، که‌چی یه‌ک دانه‌ کولله‌شی نه‌کوشتووه، به‌ لکو له‌سه‌ر پشت راکشاوه و سه‌بری فرینی کولله‌کانی

کردووه، سوهراب له‌ قو‌ناغی ئاماده‌یییدا زۆرتر سه‌رقالی نیگارکیش‌شان بووه، له‌گه‌ل هاوپۆله‌کانیدا ده‌چونه‌ ده‌شتوهر نیگاریان ده‌کیشا و له‌ شاری کاشان خو‌شه‌ویستیان ده‌کرد، دواتر دیته‌ تاران و له‌ په‌یمانگای مامۆستایان درپژه به‌ خو‌یتندن ده‌دات، دوا‌ی ته‌واوکردنی خو‌یتندن ده‌گه‌ریته‌وه کاشان و هه‌ست ده‌کات خانووه‌ کۆنه‌که‌یان له‌ ده‌ست داوه‌ به‌ ته‌مه‌نه‌کانی ماله‌که‌ سه‌ریان ناوه‌ته‌وه و مامه‌کانی له‌ مالیکی جیاوازا ده‌ژین، خیزانه‌که‌ی ئەوانیش له‌ خانوویه‌ک که‌ ده‌که‌ویتته‌ نزیک ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر، سوهراب له‌م ماله‌دا هه‌ست به‌ ئارامی و ته‌نیایی ده‌کات و به‌ ره‌نگه‌ زه‌یتییه‌کان نیگار ده‌کیشیت. سالی ۱۹۴۶ له‌ فه‌رمانگه‌ی فه‌ره‌نگ ده‌ستبه‌کار ده‌بیت و شاعیری گه‌نج «موشفیق کاشانی» ده‌ناسیت و پیشتر شیعره‌کانی ئەوی خو‌یتندووه‌ته‌وه، موشفیق هه‌له‌که‌ی کیش و سه‌روای بو‌راست ده‌کاته‌وه، پاشان ئەنجومه‌نیکی ئەده‌بی داده‌مه‌زین، سوهراب ده‌لیت له‌و ماوه‌یه‌دا [له‌گه‌ل ژباندا کیشمه‌کیشیتیکی خو‌شم هه‌بوو، هه‌نگاوی عاشقانه‌م دنا و که‌متر کتیبم ده‌خو‌یتنده‌وه و زۆرتر ده‌مروانی، له‌نیوه‌یه‌له‌که‌ی ته‌نیایی خو‌مدا جه‌زه‌ ده‌یگرتم] شه‌وان کاروانی حوشتره‌کان له‌ نزیک مالی سوهرابه‌وه تیده‌په‌رین و به‌و جاده‌یه‌ی که‌ رووه‌ ئەسه‌فه‌هان ده‌چوو، ده‌مه‌و به‌یانیش به‌ باریک پیتله‌واره‌وه ده‌گه‌رانه‌وه، ده‌نگی زه‌نگۆله‌ی ملی حوشتره‌کان دووچاری غه‌مگینی

دهکرد، هاوینی ۱۹۴۸ له گه ل مالباته کهیدا دهچن بو «قه مسهر» .. شارۆچکه یه کی شاری کاشانه سهر به پارتیزگای ته سفه هان، له ناستی رووی ده ریاوه ۱۹۰۰ م به رزه، نیمچه کویتستانی و گول و گولزاراوییه، خه لکه که ی به وه به رهیتانی گولاو و میوه وه سه رقالتن .. وه رگیتی کوردی [ههر له ویش له گه ل «مه نوچیتهر شه یبانی» ئاشنا ده بیته و ته م ئاشنا بوونه ده یگورتیت ..] مه نوچیتهر شه یبانی شانۆنامه نووس و شاعیر و نیگار کیشیکتی ئیرانییه، هاوسه رده می سوهراب بووه و کاربگه ریان به سهر یه کتره وه هه یه .. وه رگیتی کوردی] .

شه یبانی کاره کانی «قان کوخ» ی پی نیشان ده دات و سوهراب تووشی شوک ده بیته، ههرچییه که له شه یبانی-یه وه ده بیستیت نوئییه، بو سبه نی ستایلی نیگار کیشانی له لا ده گورتیت و له ناخرا هه ست ده کات ئیستا مرۆفیتیکی تره، له وکاته وه له گه ل شه یبانییدا زۆر تر یه کتر ده بینین و ده پۆن بو ده شتووه ر و نیگار ده کیشن و دیالۆگ ده که ن و شه یبانی شیعره کانی خۆی بو ده خوینیتته وه و باسی «نیما» و زمانی نوئی شیعری نیما ی بو ده کات، هه مان سال له کۆلیتری هونه ره جوانه کانی تاران وه رده گیریت و نه وکاته سه رده می گۆرانکاری هونه ربیه و «ئه نجومه نی که له شیره شه رکه ره کان» هه رایان ناوه ته وه و کۆن و نوئی له مملانی دانه، له میانی ته م مملانییه وه کاره کانی سوهراب شیهوی خۆیان وه رده گرن [«ئه نجومه نی که له شیره شه رکه ره کان» ناوی ته و ره وته

ئه ده بی و هونه ربیه یه، که سالی ۱۹۵۰ له ئیران له سه ر ده ستی هونه ره مند و مامۆستای زانکۆ «جه لیل زیبا پور» دامه زرا. ئامانجی ته م ره وته شه رکردن بو له گه ل شیهواری کۆن، هه روه ها ئامانجیان له بواری شانۆ و مۆسیقا و نیگار کیشان و هونه ر و ته ده ب به گشتی داهینان و نوئیگه ری بو، ره وته که گۆفاریکی به هه مان ناوه وه چاپ ده کرد .. «وه رگیتی کوردی» [

هه لبه ته له شیکردنه وه ی ژیاننامه کی سوهرابدا بو مان ده رکه وت یه که م جار له زاری «شه یبانی» یه وه گوئی له ناوی «نیما یوشیج» و تیکسته کانی ده بیته و یه کسه ر کاری تیده کات، یان به شیعره کانی سه رسام ده بیته، بابزانی «نیما» که به باوکی شیعری نوئی ئیرانی داده نریت- کییه و ناوی ته وای چییه ؟ .. نیما یوشیج ۱۸۹۷-۱۹۵۹ «ناوی عه لی ته سفه ندیاری» یه و له باکووری ئیران و له دییه کی ده وره به ری شاری مازه نده ران له دایک بووه، پاشان له زانکۆی تاران فیری زمانی فه ره نسی ده بیته و مامۆستایه کی هانی ده دات، کۆمه لیک شیعری خۆرئاوایی بخوینیتته وه، نیما له هه مان کاتدا فییری زمانی «عه ره بی» یش ده بیته، نیما دوای ئاشنا بوونی به کۆمه لیک تیکستی جیهانی ده توانیت فۆرم و ستایلیکی تایبه تی به تیکسته کانی خۆی به خشیت، به تایبه تی له ریگه ی تیکشکاندن فۆرم و ریتسا کۆنه کان و به کارهیتانی هه ندیک زاراوه و ده ربینی نوئی که پیتستر له شیعری فارسیدا به کار نه براون، هه روه ها به

کارهیتانی ریتمی جوړاوجۆر و دنیا بینی نوئی، نیما توانی قوتابخانه یه کی شیعری ئازاد و نوئی دامه زرتینیت و پاش نیما چهند شاعیریکی ئیرانی کربگه ر ده بن به م قوتابخانه یه، پاشان هیدی هیدی ریچکه ی تایبه تی خۆیان بدۆزنه وه، له وانه ته حمه دی شاملو که دواتر بایه خ به شیعری سپی ده دات و «مه هدی ئیخوان ئالس» جوړتیک له گونجان له نیتوان شیعری کۆن و نویدا ده خوینیتته، فروغ فروخزاد پاشان ستایلی خۆی ده دۆزیتته وه، هه روه ها سوهراب سپه ری سه ره تا لاسایی شیعره کانی نیما یوشیج ده کاته وه، به تایبه تی شیعری «ئه فسانه» ی نیما که هه لگری جوړتیک له ستایلی گیتیرانه وه یه، پاشان ریگایه کی تایبه ت به خۆی ده دۆزیتته وه، هه لبه ته «نیما یوشیج» یش سه ره تا لاسایی شیعری شاعیره کۆنه کانی ئیرانی کرد وه ته وه، له م خویندنه وه یه دا له ریگه ی ئینته رنیتته وه سوو دم له کۆمه لیک نووسین وه رگرتووه، به تایبه تی لیکۆلینه وه یه کی (د. ته حمه د مووسا) ده رباره ی شیعری نوئی ئیرانی، ئینجا لیره به دووه هه ول ده دم به فۆرم و ستایل و بنه ما و پیکهاته ی شیعره کانی سوهراب سپه ری ئاشنا بم.

زۆریه ی توژیهران بروایان وایه که سوهراب له کتیبی «حجم سبز» ... حه جمی سه وزدا ستایل و زمانی شیعری گۆرانکاریان به سه ردا هاتووه، هه ندیک تریش وای بو ده چن که له نیتوان سوهراب سپه ری و فروغ فروخزاددا له رووی زمانی شیعرییه وه جوړتیک له لیکچوون و نزیک بوونه وه هه یه، به لام وه ک

دهرده که ویت فۆرمی شیعره کانی سوهراب زۆرتر له بیرکردنه وه و گۆشه گیری و عیرفان و خه یالی ئازاد و شتبه کاری و نه زمونه کانی گهشت و شاره زایی و جۆرتیک له سوریا لیه تی روون و شیک و که شخه وه سه چاره وه گرتوه، و پرای تیکه لیبونی به روح و جه وه هه ری سروشت، سوهراب شیعر و نیگار کیشان ئاوێزانی یه کتر ده کات و پرسته و دهسته واژه کان به مۆسیقایه کی ناسکی ده روونی داده پزۆن و جۆرتیک له پتوهندی له نیوان هزر و شتگه له کاندای دروست ده کات و وشه و وینه کان به ریتمیکی تایبه تی په یوه ست به یه ک ده کترین، سوهراب یه کتیک له و شاعیرانه ی که زۆرترین سه فه ری بۆ ولاتانی کوردوه و له سه فه ره کانیشیدا به دوا ی نه ییتییه کانی شیعر و شتبه کانییدا گه راوه، سوهراب چوه ته ولاتانی خۆرئاوا و خۆرهللات، رۆما، ئەسینا، پاریس، قاهره، هیند «تاج محل»، تۆکیو، ئەمریکا، ئەفریقا، پاکستان، چین له ژاپۆن هه ولی داوه فیری هونه ری په یکه رتاشی بیت، سوهراب عاشقی سروشت بوو، زانیارییه کی زۆری له باره ی رهنگه وه هه بووه و له شیعره کانییدا هه ست و هزر و عیرفان بالا ده ست، به شتیک له توێژه ران خولیا ی سۆفیزم و عیرفانی سوهراب بۆ قورئانی پیروژ ده گه رینه وه، به شتیک تر پیمان وایه لای سوهراب عیرفان و سۆفیزم تیکه له یه که له سۆفیزی مانه وی، بوودایی، تاوی، هیندی.

هه لیه ته ئه م حاله ته عیرفانییه له نه مۆسفیری شیعره کانی سوهرابدا

رهنگی داوه ته وه، من وای بۆ ده چم له وانیه سوهراب له رووی کورتبیری و ریتمی هیمن و کرانه وه ی با به تی و به کاربیردی وشه ی باو و ساده و وینه ی شیعریه وه سوودی له بزاقی وینه گه راییی imagism «ئه زرا پاوه نهد ۱۸۸۵-۱۹۷۲» وه رگرتیت، پاشان سوهراب زۆرترین ساته کانی ژبانی له خه لوه ت و گۆشه گیریدا به سه ر بردوه- گۆشه گیریه ک لیوانلیو له تیرامان و عیشق و دلله راوکیی عیرفانی. به شتیک له شیعره کانی که شوه وه وای «هایکو» ی «ژاپۆن» یان پتوه دیاره، سوهراب و پرای زمانی فارسی چهند زمانیکی نه وروپیشی زانیوه، پاشان له خه لوه ت و گۆشه گیریدا هه ولی داوه ههسته کان ئاوێزانی یه کتر بکات و له سیاقی رسته دا ده لاله تی تایبه تی به رهنگه کان به خشیت، سوهراب سالی ۱۹۸۰ به نه خۆشی شتیره نجه ی خوین کۆچی دوا ی ده کات، پیم باشه به م شیعره ی خواره وه که له کتیبی «مالی یار» دا بلا بووه ته وه کۆتایی به م خویندنه وه یه به یتم:

ساده رهنگ

ناسمان؛ شین

ئاو؛ شینتر

من له هه یوانم

ره عنا له سه ر هه وزی

جلان ده شوا ره عنا

گه لاگان ده وه رتین..

دایکم ئه م به یانییه ده یگوت:

وهزی دلته نگییه ..

من پیم گوت:

ژیان ستوتکه

ده بی به تو تکلته وه گازی لی بگرین..

ژنه ی دراوست؛

له به رده م په نجهره کهیدا

تۆر ده چنیت و

گۆزانی ده لیت..

من،

فیدا ده خۆنمه وه و

جار جاره ش؛

سکیتچی به ردی، بالنده یه ک،

هه ورێک ده کیشم

هه تاو و

ریشۆله کان هاتوون

تازه پتچیله ده رکه وتوه و

من؛

هه نارێک ده نک ده کم

له دلی خۆمدا ده لیم

خۆزگا ئه م خه لکه

دهنگی دلیان دیاربا

ئاوی هه ناره که؛

ده په رتته چاوم

چاوم پر ده بی له ئاو

دایکم پت ده که نی؛

ره عنا یش له گه لیا..!

سه چاوه:

ناوی کتیب: مالی یار

با به ت: شاعر

نووسینی: سوهراب سه هری

وه رگرتانی له فارسییه وه: توانا نه مین

چاپی یه کم، ۲۰۱۵

له بلازکراوه کانی کتیبخانه ی فیربوون،

هه ولتر، نزیک پارێزگا.